

ת"פ 45749/12/13 - מדינת ישראל נגד מיכאל שלוסמן

בבית משפט השלום ברחובות
15 אפריל 2015

ת"פ 45749-12-13 מדינת ישראל נ' שלוסמן

בפני כב' השופט מנחם מזרחי
המאשימה מדינת ישראל
נגד מיכאל שלוסמן
הנאשם

nocchim:

באת כוח המאשימה עו"ד עדי סעדיה בא כוח הנאשם עו"ד ארז הראל
הנאשם בעצמו

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

אני מקבל את הסרטון כראיה, הסרטון הונפק על ידי העדה, והטענות ביחס לאורכו,/cailo/ הוא מתעד בחסר, יפות לעניין המשקל שיש להעניק לסרטון, אך לא לעניין הקבילות.

הסרטון מתקיים ומוסמן ת/5.

ניתנה והודעה היום כ"ז ניסן תשע"ה, 15/04/2015 במעמד הנוכחים.

מנחם מזרחי, שופט

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

למרבה הצער, לא הודעה לבית המשפט ב"כ המאשינה, מבועוד מועד, על הצורך לזמן מתורגמן לשפה הרוסית, ולפיכך יעניק בית המשפט ארכה בת חצי שעה לארגן מתורגמן לשפה הרוסית.

בintérm, תשקל ב"כ המאשינה את עמדתה בכל הקשור להבאת יתרת הסרטון המצלום.
השעה 9:50.

ניתנה והודעה היום כ"ו ניסן תשע"ה, 15/04/2015 במעמד הנוכחים.

מנחם מזרחי , שופט

[פרוטוקול הושמטה]

ההחלטה

בintérm יעד עד אחר.

ניתנה והודעה היום כ"ו ניסן תשע"ה, 15/04/2015 במעמד הנוכחים.

מנחם מזרחי , שופט

[פרוטוקול הושמטה]

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

החלטה

אני פוסק לעדנה הגב' אירינה שטיילוב הוצאות בסך 200 ₪.

ניתנה והודעה היום כ"ז ניסן תשע"ה, 15/04/2015 במעמד הנוכחים.

מנחם מזרחי , שופט

[פרוטוקול הושמטה]

הכרעת דין

א. כתוב האישום:

כתב-האישום מיחס לנאים שני אישומים, ונטען באישום הראשון כי ביום 26.8.13 בשעה 11:30 פגע בمزיד, באמצעות רכבו, ברכבה של המטלוננת, אשר חנה בנופה מבטח, ועקב כך נגרמו לרכב של המטלוננת נזקים בשווי של כ- 10,000 ₪, ולפיכך הוא הואשם בעבירה של חבלה בمزיד ברכב לפי סעיף 413 ה' לחוק העונשין, תשל"ג - 1977. באישום השני, נטען, כי יומיים לאחר מכן התקשר אל המטלוננת, ואימם עליה שיעשה לה חיים קשים ושהה לא נגמר בקטעה זהה, כמפורט בעובדות.

ב. חיזית המריבה

במהלך ניהול ההוכחות, ותוך עיון בהודעותיו של הנאשם במשפטה ($\frac{1}{4} + \frac{1}{4}$), נפרשה חיזית מריבה, מצומצמת, שלפייה הודה הנאשם כי הוא פגע עם רכבו ברכבה של המטלוננת, אך טען כי היה אירוע תאוני, לא מכoon, שלאחריו השאיר על רכבה פתק, הודה כי שוחח עמה בטלפון, לאחר כינויים, אך לא איים עליה, כמתואר בעובדות, אלא בשיחה זו נאמרו דברים אחרים, בין השאר, בעניין התאונת שארעה.

ג. מסקנות:

לאחר עיון במקול הראיות, שמייעת גרסאותיהם של שני העדים, המטלוננת, הנאשם, וכן עד מטעמו, הגיעו למסקנה כי האישום הראשון, לא היה אירוע תאוני, אלא מכoon, שבוצע על ידי הנאשם ואלו נימוק:

עמוד 3

ראשית, אני מקבל את עדות המתלוונת בכל הקשור לרקע לדברים, לעובדה שהתקינה את המצלמה ברכבה, שפנתה לאיש מחשבים, אשר העתיק את התיעוד המצלום, לאחר הנזק, והיא הביאה אותו למשטרה. אכן מדובר בעודה, שטבע הדברים כועסת על הנאשם, אך לא מצאתי עדה אשר הגיעה לבית המשפט בכונה למסור דברי צב, או כדי להעיל על הנאשם דברים שלא התרחשו. אצין, כי לא מצאתי בגרסתה של המתלוונת - נ/1 סטייה המובילת למסקנה כי כל עדותה היא עדות צב. להפר,

שנית, עיקר העיקרים הוא הסרטון - ת/5 - אשר בו צפיתי, וממנו ניתן ללמוד, בין השאר, את הדברים הבאים:

רכבה של המתלוונת נראה חונה, בשלב מסוים מגיע רכב, שאין מחלוקת כי הוא רכבו של הנאשם, בנסיעה לאחרו ורכבו של הנאשם מתגנש בצורה חזקה ברכבה של המתלוונת.

ראיה זו היא ראייה מכירעת, משום שהיא סותרת את גרסתו של הנאשם, כפי שנראית בהמשך. שומעים קול חבטה, לא שומעים צפירות של רכב,قطענותו, רואים תנועה לאחרו, לא רואים את הנאשם מגיע לאחר מכן ומ Nie פתק,قطענותו, הרכב חונה באזור פתוח, לא צפוף, ניתן לראות כי הנאשם פותח בנסיעה, מיד לאחר החבלה, כמו שנמלט מהמקום, אין מתחנים באורות בركס של רכבו, ונitin להבחן שהנ帀ה מגיע, מסתובב נושא ברורם, באופן השולל את טענותו, כפי שנראה כי תמן את רכבו, כדי לבצע פרסה, הלוך ושוב.

שלישית, אומנם, קיימת תקלה בת/5, במובן זה שהיא אינה מציגה את הדקות לאחר מכן, ואולם אני מקבל בעניין זה, את עדות של המתלוונת, אשר יצא מיד אל המקום, ואף צפתה בסרט שלאחר מכן, והיא לא הבחינה בפטק, כפי הטענה או בגיןם, חוזר אל המקום, או בבנו, וכן לא שמעה כל צפירה. הקלטת היא ראייה קבילה במשפט, והוא משתלבת עם עדותה האמונה של המתלוונת, ושוכנעתי מכך צפיה ישירה בה, כי לא בוצעה בה כל עריכה מגמתית פסולה, המעוותת את הנצפה, במיוחד לאור גרסאות המעורבים.

רביעית, הנאשם מסר עדות רווית תמייהות:

הוא טען כי הגיע אל המקום כדי לקבל שיק, בדחיפות מלוקה בשם אוסטרובסקי לטענתו, אך לא הציג בפני בית המשפט שיק נושא אותו תאሪך (26.8.13). ראו עדותו בעמוד 15 שורה 32 ולהלאה.

הוא טען כי נסע לאחרו, והמשש סנוורה אותו, ולפיכך פגע ברכב של המתלוונת. ואולם, צפיה בת/5 מלמדת כי השעה הטבועה בסרטון היא 10:48. כמו כן, צפיה ובחינה של התמונות ת/6, אף הן מלמדות כי המשש הייתה במרום השמיים והפנה בעניין זה אל הצל של העץ, וצלו של הרכב, אשר אינו משתרע לצד זה או אחר, כפי שהיא מצופה משמש המשסנורית את שימושתו של הנאשם.

ניתן לקבוע, ומבליל להזדקק לעדויות שבמƠחים, כי הנאשם לא סנוור על ידי המשש.

במיוחד יפים הדברים, נוכח טענתו, כי הגיע למקום אותו סימן ב-ת/6. אם הייתה שמש זוויתו אותה עת, היא הייתה דזוקא מזקמת חזיותו של הרכב המתлонנת ולא מכיוון הגעתו של הנאשם.

ה הנאשם תיאר בעדותו את התמונה שערך, קדימה, אחורה וביקש לשות לאירוע תמרון שנערך לבבנה של עיר צפופה, מלאת כל רכב, והנה, התבוננות בת/6 מלמדת כי מדובר בסביבה כפרית, פתוחה, כאשר הרכב הנפגע חונה על דשא, מתחת לעץ, ואין כל סיבה לתמן את הרכב, כפי שטען הנאשם. ראו עדותו בעמוד 16 שורה 6 והלאה. וכן ראו תאוורו המוגזם: "לא היה לי מקום לעשות פרסה, צריך 10 פעמים, אני נכנסתי קצת רורס" (עמ' 18 שורות 19-18). עיון בת/6 ובחינת סביבת התאונה מלמדת עד כמה בלתי סבירה טענתו.

כאמור, הנאשם לא נשמע מצפוף, כתענתו לאחר התאונה.

במקום לא נמצא כל פתק שבו פרטיו של הנאשם, ואזכיר, את עדות המתлонנת, אשר יצא, מיד ובסמוך לאחר מכן, החוצה.

תמונה מאד טענתו של הנאשם, כי בחר להניח פתק, דזוקא בדלות האחוריות של הרכב, ולא במקום הטבעי ביתר להנחת הפטק, כפי שבדרך כלל אדם סביר היה עושה - המגבאים בשיטה הקדמית. הנאשם בהודעתו ת/4 הסביר בשורה 92 "שמתי את הפטק בדלות האחוריות שלו, קיפלתי ושמתי שהוא לא יברח מהרוח". מדובר בחודש אוגוסט 2013, ושוב אין צורך במומחיות יתרה, והנתנו אף מתќבל מת/6, שלא היה זה יום חרפי במיוחד, שרווחות עזות נשבו בו.

ה הנאשם לא מסר אמת בטענתו כי לא זיהה את רכבתו של המתлонנת. המתлонנת העידה, כי הנאשם הכיר את רכבתו, ואף הציב זאת, והעידה שב奇特 רכבתו, קיימת מדבקה של זאב, כפי שניתן לראות בת/6. הנאשם העיד, כי הוא הופתע שפגע ברכבתה של המתлонנת, והדבר נודע לו רק יומיים לאחר מכן, כאשר נציג חברת הביטוח התקשר אליו. הנאשם ידע שעיל רכבתו של המתлонנת מתנosaת אותה מדבקה. והנה מתברר, מעדות בנו, סטס שלוסמן, אשר הגיע עד הגנה, כי הוא הגיע אל המקום, נסע בנסיעה איטית, לא ראה אנשים, אך הבחן במידבקה שב奇特, ושות ספורות לאחר מכן, הוא אמר לאביו שהבחן ברכבת הפגיעה, ובעיקר ציין בפניו שהבחן במידבקה (ראו עדות הבן בעמוד 20 שורה 29). נתונים אלה שנמסרו מן הבן לאב, לא היו אמורים להפתיע אותו, כאשר נמסר לו יומיים לאחר מכן, כי מדובר ברכבתה של המתлонנת. בעניין ידיעתו של הנאשם, שעיל גבי רכבתו של המתлонנת תמורה זאב, ראו עדותו בעמוד 16 שורה 19 "אני מכיר את האוטו של המתlonent יש לה תמורה של זאב".

ה הנאשם מסר בהודעתו ת/4, רצף דברים שונות מכפי שמסר בעדותו. כך למשל בשורה 50 ציין: "אני עשתי רורס, דפקתי לה את הרכב, עצרתי בצד ושמתי פתק, צפרתי הרבה כדי שימושו יצא, חיכיתי 5 דקות ונסעתי". והנה בעדותו, תיאר את האירוע באופן שונה, מוזר, שלפיו הבחן בתאונה (תחילת חשב שפגע בעץ), נסע כדקה עד דקה וחצי, ושם החליט לחזור ברג'ול ולהניח את הפטק. זו התנהלות תמורה ובלתי סבירה, ואני לא מקבל אותה. מצופה מאדם, מיד לעצור, להניח את הפטק, ואם הנאשם נסע ממש, והחליט לחזור, ולהניח פתק, היה מצופה כי יחזיר אל המקום ברכבו, ולא ברג'ול.

עוד איני מקבל את גרסתו של הנאשם, שנשע בכביש, הבחן במרחך של 500 מטר שימושית חוסמת את דרכו (עמ' 17 שורה 25) ואז נאלץ לעשות פניו פרסה. במצב הדברים, כפי שנראה בת/6, אין צורך בתמן רחוב, רב היקף, המלמד כי מדובר באירוע של תאונה.

על כן אני קובע כי הנאשם ביצע את המיחס לו באישום הראשון, ככלומר פגע ברכבה של המתלוננת, בمزיד, במכoon.

בכל הקשור לאישום השני, המיחס לנאשם את עבירות האויומים, הגעתו למסקנה כי קיים ספק, שאינו מאפשר להרשיע את הנאשם.

ראשית, המתלוננת העידה ביחס למילות האיום את הדברים הבאים: "שיעשה לי בעיות ואני עוד לא מכירה אותו טוב" (עמ' 5 שורה 17). הוא אמר לי את לא מכירה אותו עד הסוף, את ראייה מה אני עשית" (עמ' 7 שורות 16-17). וכן: "הוא לא אמר שיירוג אותו או ירביץ לי. הוא דבר בקול תקין..." (עמ' 7 שורה 31). וכן: "אמר תחכמי את לא מכירה אותו עוד עד הסוף" (עמ' 8 שורה 3).

עיננו הרואות, המתלוננת לא העידה את הנטען בכתב האישום, שלפיו אמר לה הנאשם, "והוא עוד יעשה לך חיים קשים, זהה לא יגמר בקטע זהה". (עובדת מס' 1).

גם אם איני מקבל את עדות המתלוננת, עדות מהימנה, ניכר כי קשה לקבל את זיכרונה המוחלט, לשיחה שנערכה עם הנאשם, שארכה, לטענה כ- 10 דקות, ציטוט מדויק, מבליל לקבל את הדברים הננספים שהוחלפו, תוך הוצאה הדברים מהקשרם, באופן זהה שהנאשם אמר את הדברים המדוייקים הנטען, ואם אמר אותם שהייתה לי כוונה לאיהם, ולא כפי הסברנו.

מעבר לכך, המתלוננת מסרה גם על דברים נוספים שאומרו הנאשם, שאינם מתישבים עם מי שמתקשך כדי לאיהם, כגון: שהוא רצה להיפגש אתה פנים מול פנים, (עמ' 5 שורות 21-22). השיחה על העבודה, השיחה על הביטוח, האמירה "אני שמתתי פתק", והדברים גם אינם מתישבים עם העובדה שבמשך שנה וחצי, מאז יצאתה המתלוננת לעצמאות, לא שוחח עמה הנאשם, לא איים עליה ("לא היה ממשו זהה. גם לא דבר איתי בטלפון" עמ' 10 שורה 28).

קשה לסמוך על זיכרונה של העידה, ולקיים ממנו, כנדרש בפליליים, ציטוט מדויק של אמרות הנאשם, תוך הוצאתן מהקשרן, באופן המגבש מילות איום - האותו לא, שהרי העידה לא הקילטה את אמרותיו של הנאשם.

אני סבור, כי קיים ספק ביחס להtagבשותה של עבירות האיום, משום שהקיים ספק ביחס לכוונתו של הנאשם באותה שיחה, לרוץ אמירת הדברים, הטוען בהם נאמרו וכיוצא בהן.

ד. תוצאות:

עמוד 6

© verdicts.co.il - זו כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

אני מרשיע את הנאשם בעבירה של חבלה בمزיד ברכב - עבירה לפי סעיף 413 ה' לחוק העונשין כמפורט באישום הראשוני.

אני מזכה את הנאשם, מחמת הספק מעבירת האיומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, כמפורט באישום השני.

ניתנה והודעה היום כ"ז ניסן תשע"ה, 15/04/2015 במעמד הנוכחים.

מנחם מזרחי, שופט

[פרוטוקול השמעת]

גזר דין

ה הנאשם הורשע, לאחר ניהול הנסיבות, בעבירה של חבלה בمزיד ברכב, אפונה בעניין זה לנסיבות, ולקביעות שהכרעת הדין.

מתחם הענישה בעבירה זו נוע בין מאסר מוותנה, למספר חודשי מאסר בפועל, וזאת נוכח פסיקת בת' המשפט השונים, והאינטרס העומד אחר העבירה, שהוא השמירה על קניינה של המתלוונת.

אני שוקל לחומרה:
את עצם המעשה, מעשה אלים, שנבע מתחזרות לגיטימית, ומרצונה של המתלוונת להפתחה מבחינה כלכלית, ולהציג
לנ�新ם חלופה תחרותית.

אני שוקל לקולא:

עוоро הפלילי של הנאשם, עבר שלו, כולל שתי הרשעות קודמות, ישנות, שאינן ממין העניין משנת 1998. הוא מעולם
לא ריצה עונש מאסר בפועל.

ה הנאשם הוא איש עבודה, מעסיק עובדים, מפרנס.

המעשה לא היה מעשה מתוכנן, אלא נראה כי נעשה בחמת זעם רגעית.

שמעתי כי הביטוח שיפח את המתלוונת בגין נזקיה, והוא לא נשאה בעניין זה נזק כיס.

כאשר אני משקלל את הנתונים דלעיל, אני מגע למסקנה כי יש לגוזר על הנאשם ענישה המצוייה ברף התחרון של המתחם.

אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

מאסר למשך חודש, שאוטו לא ירצה הנאשם, אלא אם כן יעבור תוך שנתיים מהיום עבירה נגד הרכוש.

2,000 ₪ קנס או 30 ימי מאסר תמורה והקנס ישולם עד ליום 15.6.1.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום כ"ז ניסן תשע"ה, 15/04/2015 במעמד הנווכחים.

מנחם מזרחי , שופט

הוקלט על ידי אורלי כהן